

fastholder, at det skal være de motorkørende, der skal betale Broen. Udvalgets Flertal har ønsket at gaa den Vej, at man af Automobilafgiften forlods stillede 500 000 Kr. om Aaret til Raadighed for Brobygningen i ca. 15 Aar fra Lovens Ikrafttræden. Jeg har allerede ved første Behandling af dette Lovforslag udtalt, at jeg for mit Vedkommende godt kunde gaa med til, at man udstrakte Indbetalingen fra de motorkørende over en længere Aarrække end den, der var forudsat ved Lovforslagets Forelæggelse, og hvad det andet Punkt angaar, Afholdelsen forlods af 500 000 Kr. af Motorafgiften, vil jeg ogsaa kunne acceptere denne Form.

Dette medfører ganske vist, at Lovforslaget kommer til at staa i Afhængighedsforhold til Afgiftslovens Gennemførelse, men naar de 500 000 Kr. afholdes forlods af Motorafgiften under den udtrykkelige Betingelse, at denne forskudsvis Udredning af Beløbet sker, uden at Kommunernes Interesser berøres deraf, saaledes som det ogsaa er kommet til Udtryk i de to Partiers Flertalsindstilling, skal jeg ikke have noget derimod at indvende.

Jeg er enig i den Betragtning, der er gjort gældende af de to Partier, at man ved at søge Beløbet tilvejebragt paa denne Maade er i nøje Overensstemmelse med det Forslag, som fremsattes af Motororganisationerne i 1924; dette Forslag har jeg lagt til Grund ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag, og derfor er Flertallets Forslag ogsaa i nøje Overensstemmelse med, hvad jeg har maattet ønske som Grundlag for Pengenes Tilvejebringelse.

Der er i de Udtalelser, der findes i Betænkningen baade fra det konservative og fra det radikale Mindretal, gjort gældende, at 1½ Mill. Kr. af de 6½ Mill. Kr. i Virkeligheden skulde være bevilget ved Loven af 1924. Ja, de er bevilget paa den Maade, at Statskassen skulde udrede denne Udgift, Statsbanerne skulde ikke udrede den; men Forholdet er dog det, som ogsaa Udvalgets Ordfører har gjort gældende, og som jeg forstod, fandt det ogsaa Tilslutning fra den socialdemokratiske Ordfører, at Forudsætningen den Gang var, at hele Vejbroen skulde betales af de motorkørende, naar den en Gang skulde bygges, altsaa disse 1½ Mill. Kr. maatte betragtes som en forskudsvis Betaling fra Statskassen. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte jo ogsaa, at han var klar over, at hvis Gennemførelsen af Loven af 1924 skulde have fundet Sted i disse Dage, vilde hele Beløbet være blevet paalagt de motorkørende; jeg kan ogsaa sige for mit Vedkommende, at under den

Forhandling, der fandt Sted i Landstinget, var man, tror jeg, ganske enig deri; jeg var i hvert Fald — og jeg var Formand for Udvalget den Gang — af den Opfattelse, at skulde denne Bro bygges, skulde Midlerne dertil betales af de motorkørende og dermed ogsaa denne forskudsvis Betaling.

En anden Tanke, som er rejst af det konservative Mindretal og draget frem i Ændringsforslagsform af det radikale Mindretal, er, at Staten forskudsvis skulde udrede hele Beløbet, 7 à 8 Mill. Kr. Dette Spørgsmaal var ogsaa fremme under Behandlingen i 1924, men man mente den Gang ikke, at Staten havde Penge til at udrede et saadant Beløb, selv om det blev dækket bagefter gennem en Afgift af de motorkørende, og jeg mener jo ikke, Stillingen er bedre nu. Jeg har derfor allerede ved første Behandling udtalt, at en saadan Ordning kunde jeg ikke gaa med til, og det samme kan jeg udtale i Dag; der er heller ikke stillet Forslag derom af de Konservative, men disse har tiltraadt Flertallets Ændringsforslag.

Hvad Spørgsmaalet om Broafgiften angaar, er jeg af samme Opfattelse i Dag, som da Lovforslaget blev forelagt, at man ikke vil finde en Broafgift hensigtsmæssig, men jeg har ikke noget imod det Forslag, som er stillet under Nr. 3, hvorefter Ministeren for offentlige Arbejder, naar Broen er bygget færdig, skal forelægge Forslag til Lov om en Broafgift for Benyttelse af Færdselsbroen. Jeg kan ikke have noget imod, at dette Spørgsmaal kommer frem til Drøftelse til den Tid, men jeg er enig i, at bliver et saadant Forslag gennemført, skal det ved en Broafgift indkommende Beløb naturligvis komme de motorkørende til gode, thi saaledes som Lovforslaget nu bliver formet og efter Flertallets Betænkning, er det jo de motorkørende, der skal betale de 500 000 Kr. om Aaret; det er, som jeg sagde før, Forudsætningen for, at jeg kan give Tilslutning til det.

At sætte en bestemt Sum, saaledes som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt gjorde, og sige, at hvis Automobilskatten kun indbringer 20 Mill. Kr., er det Kommunerne, der har udredt den aarlige halve Million, men hvis det indbringer 20,5 Mill. Kr., er det de motorkørende, er i hvert Fald vanskeligt, thi efter de Oplysninger, som senere er fremkommet paa Foranledning af Udvalget om Automobilafgifter, har det vist sig, at Sognekommunernes Udgifter til Vejvedligeholdelsen er betydelig større end forudsat ved dette Lovforslags Forelæggelse. Jeg skal ikke komme ind paa dette i Dag, da det jo maa blive en